

İÇİM BURKULUYOR...

Dışarıda nisan yağmuru, şıpır şıpır cama vuruyor. Yüreğim kıpır kıpır... Çocukken ne çok severdim baharda ıslanmayı. Yıkanır, yuyulurduk adeta. Gazete haberleri içimi burkuyor. Sağda solda yine başladı serseri patlamalar.

Belediye otobüsü kundaklanıyor, **Esenyurt Mezarlığı'nda** 5 kg. patlayıcı madde buluyor jandarma. Ertesi gün AKP Esenyurt belde örgütünde patlama; **3 yaralı**. Esenler'de çeyiz düzmeye giden iki genç kızın öldürülmesi. Diyarbakır'da sokaklara dökülen insan (**çoluk-çocuk**) seli, önce slogan atıyor, sonra çapul başlıyor. Dükkanlar, fırınlar yağmalanıyor. Bazı kitle hareketlerinde **kırıp dökme** oluyordu, ama yağma ve çapulu ilk defa izliyorum.

Diyarbakırspor maç yapmış. Maçtan sonra tribünlerde ne varsa hepsi sahada ve stadın dışında. Maç mı cenk mi yaptıkları pek belli değil. Ama bir spor karşılaşması olmadığı açık. Hangi gazla spor yapılıyorsa, sonuçta kursağında ne varsa kusuyor.

Diyarbakır'ın "*Çin usulü*" işadamları açıklamalar yapmış: Sermayeyi ürkütüyorsunuz. Bölgeye yabancı sermaye gelmez, diye!.. Eh şükür Allah'a, yabancı sermaye de geliyormuş "*bölge*" ye!

Peki ne oldu da durup dururken ortalık yangın yerine döndü? Böğürtülü, kanlı kusmalar, sarası tutmuş gibi ağzından köpük çıkarıp kendini yerden yere vurmalar, nerden çıktı? Toplum birdenbire pimi çekilmiş bombaya döndü!

Nevruz öncesi Hürriyet'in kapağında bir karikatür vardı. Biri birinden sigara yakmak için ateş istiyor. Öbürü "*Nevruz'dan sonra*" diye cevaplıyor. Turizm acentaları **Türkiye rezervasyonlarını iptal** ediyor. Birileri bir şeyler biliyor. Bizim bilmediğimiz bir şeyler var. Bunu birileri biliyor. İma ediyorlar ve tedbir geliştiriyorlar.

Biz de başına taş yağmışlar, ne olduğunu anlamadan "*iki arada bir derede*" kalakalıyoruz.

Taksim 'in göbeğinde patlayıcılarla dolaşiyor birileri. Ve bunu yaman gazeteciler görüntülüyor. Polis filan görmüyor, göremiyor. Polislerimiz o ara, "*körebe oynuyor*" olsa gerek! Hani öyle olsa bile bu tür acar muhabirlerin elinde cep telefonu yok mu?

Başka bir ironi de, sermaye cephesinde yaşanıyor. 6 aydır basından izliyorum. Şirketlerimiz yabancı sermayeyle bütünleşiyor. Hızlı evlilikler başladı. Önce Garanti kendisini garantiye aldı. En son da Finansbank. Türkiye'de paranın garantisi yok! Ancak yabancı sermayeyle evlenirse garanti kartı ediniyor. Biz küçükken mahallenin uyanık kızları, hayatlarını "*garantilemek*" için subaya varır ya da varmak isterlerdi. Köyün **ağaları 3-4'ü bulunca** arta kalan da subaylara varmaya çalışırdı. **Koç** 'ta, **Sabancı** 'da yer bulamayanlar, kendilerini yabancı kucağına atıverdiler.

Daha 5 yıl olmadı, 20 kadar banka, bankacık hortumlanmıştı. Şimdikiler akıllı çocuklar. Yaş tahtaya ayak basmıyorlar.

Türkiye deprem kuşağı ülkelerden biri. **Hakkâri** 'den **Tekirdağ** 'a kadar fay hattı var(mış)! Her an her şey olabilir.

Kitapçı bombalamakla başladı. En son belediye otobüsü yakıldı. Bu serseri patlamalar kimseye yaramaz.

Maksat iktidarsız **AKP** 'yi yakmaksa birbirimizi niye yakıyoruz? Başka yöntemler de var.

AKP bir yığın "*sefer*" düzenledi: Müesses nizama karşı. Her seferinde yanaştığı kale kapılarından başlarına kaynar sular, kızgın yağlar dökülerek geri çekildi.

AKP ülkeyi yönetemiyor. Buna ne inancı ne de yüreği yetiyor.

Bütün dileğim kansız-kavgasız gitmeleri.

Ölümü **göze alamayanın yaşama hakkı** da yoktur. Korka korka cennete varılmaz!

Daha fazla yara bere almadan evinize dönün beyler!